

lunde sagt, at Mindretallets Forslag skulde være ubrugeligt, tværtimod, det vil vistnok kunne gøre sin Nytte; men jeg ser ikke rettere end, at Flertallets Forslag er det bedste, og det skal jeg derfor tillade mig at anbefale.

Ændringsforslag Nr. 21 gaar ud paa at nedsætte Koantallet for Kontrolforeningerne fra 250 til 200. Skønt Lovforslaget formentlig meget vel kunde bruges, som det er, hvad dette Punkt angaar, navnlig i Betragtning af, at Ministeren har Ret til at foretage forskellige Undtagelser, skal jeg alligevel ikke gøre Indvendinger mod denne Ændring; det er jo noget, som Kommissionen ogsaa har foreslaaet, og saa vidt jeg ved, er der almindelig Stemning for det blandt ledende Landmænd.

Ændringsforslag Nr. 29 om en anden Affattelse af § 20 betragter jeg som en Forbedring, og jeg kan derfor tiltræde det med den Bemærkning, at jeg mener at burde foretrække Mindretallets Underændringsforslag under Nr. 30 for Flertallets Affattelse. Det, at Fællesforeningerne og de Medlemmer, som ønske at deltage i denne Konkurrence, komme til at betale $\frac{1}{3}$ af Udgifterne, tror jeg vil være en passende Spore til at gøre Udgifterne saa smaa som muligt, og jeg skal derfor anbefale dette Forslag.

Derimod vil jeg fraraade at følge Mindretallet i det Ændringsforslag under Nr. 32 om at begrænse Tilskuddet til Svineavlscentrer til 5 Aar. Der tror jeg, at Mindretallet har Uret; thi selv om dets Ordfører har Ret i, at der hersker nogen Usikkerhed paa Svineavlens Omraade, tror jeg, det maa erkendes, at en Begrænsning til 5 Aar ingenlunde vil bidrage til større Sikkerhed; den vil snarere skabe en større Usikkerhed end der nu er. Hvis der i Tidens Løb ikke skulde opnaas tilfredsstillende Resultater paa Svineavlens Omraade, saa staar det jo ethvert Medlem saavel som Ministeren frit for at stille Forslag om en Forandring af Lovens Bestemmelser.

Den ærede Ordfører fremdrog i Gaar en Bemærkning i Betænkningen angaaende § 8, som jo angaar Valget af Formænd for Statsskuer, og han udtalte da det Haab, at Landbrugsministeren ved Udnævnelsen af disse Formænd vilde tage tilbørligt Hensyn til de Ønsker, der fremkom fra Fællesforeningerne. Jeg er egentlig ikke uenig med den ærede Ordfører i denne Bemærkning. Jeg anser det for givet, at Landbrugsministeren vil tage saadant Hensyn til Fællesforeningerne, men jeg vil kun sige, at Spørgsmaalet om, hvorvidt der er

taget tilbørligt Hensyn, altid vil komme til at bero paa et Skøn, men jeg formoder, at den ærede Ordfører og jeg ere enige om, at dette Skøn maa ligge hos Landbrugsministeren; selvfølgelig maa han saa tage imod Kritik — det er jo noget, Ministrene ere yante til. Jeg tror at kunne indskrænke mig til disse Bemærkninger, og min Stilling er altsaa den, at jeg vil anbefale samtlige de af Udvalget og Udvalgets Flertal stillede Forslag til Vedtagelse af Tinget med Undtagelse af Ændringsforslagene under Nr. 25 og 27 og Underændringsforslaget under Nr. 30. Hvad disse Forslag angaar, vil jeg henstille til det høje Ting at følge Mindretallet.

Ordføreren (Bjerre): I Anledning af de Bemærkninger og den Kritik, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) fremkom med angaaende Affattelsen af Betænkningen, skal jeg blot sige, at vi ønskede at afgive Betænkningen før Jul hurtigst muligt, og saa rask gik det, at det var Flertallet, som ikke saa Mindretallets Ændringer. Det ærede Medlem har derfor ikke noget at beklage sig over i den Henseende. Mindretallet har set Flertallets Betænkning og Motivering, men derimod har Flertallet ikke set Mindretallets — der var ikke Tid dertil — og har saa overladt til mig at svare ganske paa egen Haand. For øvrigt er der ikke Grund til at blive fornærmet derover. Det er derimod Mindretallet, som har fremhævet, at vi vilde oprette Monopoler og derved svække Avlen. Derfor have vi skrevet i Betænkningen, at Mindretallet vil bruge sin Prokrustesseng, selv om det vil skade Avlen, og det synes jeg ikke er noget at blive fornærmet over. Denne Prokrustes var jo rigtignok en græsk Røver, der havde den Fejl, at han vilde have, at alle Mennesker skulde passe til hans Seng, enten de saa vare lange eller korte, og han kom derved undertiden til at tage Livet af en og anden. Det er det, jeg har sigtet til, og deri mener jeg ikke, der er Spør af fornærmeligt, idet jeg kun har villet bruge et kort Udtryk. Andre vilde maaske have brugt andre Ord, men jeg fandt dette Udtryk passende. Det ærede Medlem har for øvrigt ogsaa Ret, naar han siger, at vort Forslag var baade for kort og for vidt, men naar det ærede Medlem derfor vil have det skaaret ned i en saadan Seng, tror jeg ikke, det er heldigt.

P. T. Nielsen: Naar det ærede Flertal ikke har faaet Mindretallets Betænk-